

foreligge, da vil det ikke kunne udsættes længere, thi man vil ikke kunne faae en Mand til at indtage den Stilling, som den nuværende Chef for Postvæsenet indtager. Det Spørgsmaal forbeholder jeg mig altsaa at overveie. Jeg har allerede sagt, at de Differencer, der ere tilstede mellem Folkethinget og Ministeren angaaende dette Lovforslag, ikke ere saa betydelige, at jeg ikke har fuldstændig Oversigt over dem; men hvorledes dette Thing vil stille sig til Forslaget, kan jeg naturligvis ikke paa Forhaand vide Noget om. Foraaavtid man imidlertid i det Væsentlige skulde være enig med mig, vilde jeg være i Stand til med meget kort Variel, f. Ex. til i Morgen, at opstille de ikke talrige Ændringsforslag, hvis Vedtagelse vilde kunne gjøre, at Forslaget blev acceptabelt for Regjeringen.

Th. Nielsen: Den høitærede Minister begyndte sit Foredrag med at give en Oversigt over den store Udvikling, Postvæsenet har haft i de senere Aar eller rettere sagt siden 1870, og jeg skal ikke komme tilbage dertil. Det har jo vist sig, at Loven om Postvæsenets Ordning i det Hele saavel som Postvæsenets Lønningslov af 2den Juli 1870, have været Love, der have været i Stand til at bære en ret frugbar Udvikling, Love der have haft en ret god Bærekraft i sig. Det, der har været særlig Mangel paa, er jo for en væsentlig Del bleven ordnet paa Finantslovene, nemlig Oprettelsen af de nye Bestillinger, der har været Trang til. Jeg skal imidlertid med Hensyn til den store Udvikling, Postvæsenet har taget, gjøre den Bemærkning, at medens Indtægten i 1871 var $2\frac{1}{2}$ Mill. og Udgiften $2\frac{1}{4}$ Mill., balancerer Udgift og Indtægt nu med omtrent 5 Mill. Kr. Den høitærede Minister ud-talte jo, at man gjennem Finantsloven har søgt at bøde paa de Mangler, der ere til Stede, men tillige, at der var Trang til faste Kammer, til den fastere Ordning af hele den store Etat. Det tror jeg alle er-hjende, at der i meget høi Grad er Trang til, og jeg skal for mit Vedkommende bemærke, at jeg ogsaa haaber, at man saavel fra dette Things som fra det andet Things Side vil gjøre sit Bedste for, at der i Aar virkelig kan komme en Postlønningslov til Stede. Under den stærke Udvidelse af Land-

postbudenes Antal, nemlig fra nogle faa til 2100 i de senere Aar, er Publikum, tror jeg at man maa sige — der kan naturligvis være Feil og Mangler hist og her i den store Kredt af Embedsmænd — i det Hele og Store bleven ret vel betjent. Der er arbejdet næsten, som man sige, forbaavende godt under den store Udvikling, der har været, og trods de mange Krav der har været stillet. Det tror jeg, at man skal er-hjende, og man vil vel ogsaa gjøre sit Bedste for, at denne Sag kan faae en heldig Løsning, saa at det ikke skal gaa nu som i 1880—81, da man, saa vidt jeg har i Erindring, strandede paa en ikke meget betydelig Uloverensstemmelse, der var til Stede, idet mindste en ikke meget betydelig Uenighed mellem Høire og Venstre — jeg tror det var ca. 10,000 Kr., Det var beklageligt, at dette skete, men nu ere vi belærte af Erfaring, og man tør vel haabe, at det gaar bedre denne Gang. Den høitærede Minister har, saavidt jeg skønner, talt om en Forøgelse af ca. 160,000 Kr. til sine fire Lønningsklasser. Folkethinget byder derimod 110,000 Kr., naar man kun tager Hensyn til de fire Lønningsklasser. Tager man derimod Hensyn til de øvrige Tillæg, der ere givne, navnlig i § 10 — i Folge hvilken jo alle de Postexpedienter, der ikke have kongelig Udnævnelse, ville faae en Slags Alderdomsforsørgelse og tager man Hensyn til at Provinspostbudene, Postmestrene og Postkonduktørerne ogsaa faae en Slags Alderdomsforsørgelse, for ikke at tale om Landpostbudene, som ogsaa komme noget med, bliver den forøgede Udgift ikke saa lille, jeg skønner over 200,000 Kroner. Ministeren har jo selv opgjort den i sine Motiver til 175,000 Kr. for Postbudenes, Postkonduktørernes og Landpostbudenes Vedkommende, men desuden blive Expedienterne tilbage, saa det vil selv efter Folkethingets Af-fatelse blive en Merudgift af over 200,000 Kroner. Men man kan jo heller ikke vente andet, end at det forøgede Arbejde ogsaa vil kræve en forøget Løn.

Naar man nu ser paa selve Forslaget, forekommer der mig ikke i selve Sætterne at være uovervindelige Vanfeligheder til Stede. Der er en Postinspektør mindre i Folkethingets Forslag, end der er foreslaaet af Ministeren. Der er nogle færre Alders-